

31968L0360

L 257/13

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

19.10.1968

DYREKTYWA RADY
z dnia 15 października 1968 r.
w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników Państw Członkowskich
i ich rodzin we Wspólnocie

(68/360/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 49,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Rady EWG nr 1612/68 ⁽³⁾ określiło przepisy regulujące swobodę przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty; w konsekwencji, należy przyjąć środki w celu zniesienia wciąż istniejących ograniczeń dotyczących przepływu i pobytu wewnątrz Wspólnoty, które będą dostosowane do praw i przywilejów, przyznanych przez wspomniane rozporządzenie, obywatelom wszystkich Państw Członkowskich, którzy przemieszczają się w celu prowadzenia działalności w charakterze pracowników najemnych, oraz członkom ich rodzin;

zasady stosowane do pobytu powinny, na tyle, na ile to możliwe, zrównać status pracowników z innymi Państw Członkowskich i członków ich rodzin ze statusem własnych obywateli;

koordynacja w zakresie specjalnych środków, dotyczących przepływu i pobytu cudzoziemców, uzasadnionych na gruncie

porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego, jest przedmiotem dyrektywy Rady z dnia 25 lutego 1964 r. ⁽⁴⁾, przyjętej na mocy art. 56 ust. 2 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Państwa Członkowskie, działając zgodnie z niniejszą dyrektywą, zniosą ograniczenia w zakresie przepływu i pobytu obywateli wspomnianych Państw i członków ich rodzin, do których stosuje się rozporządzenie EWG nr 1612/68.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie przyznają obywatelom, o których mowa w art. 1, prawo opuszczania ich terytorium w celu prowadzenia działalności w charakterze pracowników najemnych na terytorium innego Państwa Członkowskiego. Prawo takie będzie wykonywane jedynie poprzez wystawienie ważnego dowodu tożsamości lub paszportu. Członkowie rodzin będą korzystać z takiego samego prawa, jakie przysługuje obywatelowi, na którego utrzymaniu pozostają.

2. Państwa Członkowskie, działając zgodnie z ich prawami krajowymi, wystawią bądź przedłużą swoim obywatelom dowód tożsamości lub paszport, który w szczególności potwierdza ich obywatelstwo.

⁽¹⁾ Dz.U. 268 z 6.11.1967, str. 10.

⁽²⁾ Dz.U. 298 z 7.12.1967, str. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. 56 z 4.4.1964, str. 850/64.

3. Paszport musi być ważny co najmniej na wszystkie Państwa Członkowskie oraz państwa, przez które jego posiadacz musi przejechać, podróżując pomiędzy Państwami Członkowskimi. W sytuacji gdy paszport jest jedynym dokumentem, na którego podstawie jego posiadacz może legalnie opuścić kraj, okres jego ważności nie może być krótszy niż pięć lat.

4. Państwa Członkowskie nie mogą wymagać od obywateli, o których mowa w art. 1, jakichkolwiek wiz wyjazdowych lub równorzędnych dokumentów.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie pozwolą osobom, o których mowa w art. 1, na wjazd na ich terytorium za okazaniem ważnego dowodu tożsamości lub paszportu.

2. Żadne wizy wjazdowe lub równorzędne dokumenty nie będą wymagane, z wyjątkiem członków rodziny niebędących obywatelami żadnego z Państw Członkowskich. Państwa Członkowskie udzielią takim osobom wszelkich ułatwień w celu uzyskania wszystkich niezbędnych wiz.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie przyznają prawo pobytu na ich terytorium osobom, o których mowa w art. 1, mogącym okazać dokumenty wymienione w ust. 3.

2. Jako dowód prawa pobytu wydawany będzie dokument zatytułowany „Karta pobytu obywatela Państwa Członkowskiego EWG”. Dokument musi zawierać oświadczenie, iż został wydany na mocy rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 oraz środków przyjętych przez Państwa Członkowskie w celu realizacji niniejszej dyrektywy. Tekst takiego oświadczenia zawarty jest w załączniku do niniejszej dyrektywy.

3. Do momentu wydania „Karty pobytu obywatela Państwa Członkowskiego EWG” Państwa Członkowskie mogą żądać okazania następujących dokumentów:

— od pracownika:

- a) dokumentu, na podstawie którego pracownik wjechał na ich terytorium;
- b) potwierdzenia zobowiązania pracodawcy do zatrudnienia bądź zaświadczenia o zatrudnieniu;

— od członków rodziny pracownika:

- c) dokumentu, na którego podstawie powyższe osoby wjechały na ich terytorium;

d) dokumentu wystawionego przez właściwy organ kraju pochodzenia lub państwa, z którego przyjechały, stanowiącego o ich pokrewieństwie;

e) w przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia EWG nr 1612/68, dokumentu wystawionego przez właściwy organ kraju pochodzenia lub państwa, z którego przyjechały, zaświadczonego, że pozostają one na utrzymaniu pracownika lub że mieszkają z nim pod jednym dachem w danym kraju.

4. Członkowi rodziny, który nie jest obywatelem Państwa Członkowskiego, wystawiona zostanie karta pobytu o takim samym okresie ważności, na jaki karta została wydana pracownikowi, na którego utrzymaniu pozostaje.

Artykuł 5

Dopełnienie formalności w celu uzyskania karty pobytu nie będzie stać na przeszkodzie w natychmiastowym podjęciu pracy przez osobę ubiegającą się o pracę na podstawie zawartej umowy.

Artykuł 6

1. Karta pobytu:

- a) musi być ważna na całym terytorium Państwa Członkowskiego, które ją wydało;
- b) musi być ważna przez okres co najmniej 5 lat od daty wydania oraz automatycznie odnawialna.

2. Przerwy w pobycie nieprzekraczające sześciu kolejnych miesięcy oraz nieobecność związana z odbywaniem służby wojskowej nie będą wpływać na ważność karty pobytu.

3. W przypadku gdy pracownik zatrudniony jest na okres przekraczający trzy miesiące, ale nieprzekraczający jednego roku, u pracodawcy w kraju przyjmującym lub w charakterze osoby świadczącej usługi, przyjmujące Państwo Członkowskie wyda mu kartę pobytu, której ważność może ograniczać się do planowanego okresu zatrudnienia

Z zastrzeżeniem przepisów art. 8 ust. 1 lit. c) karta pobytu wydana będzie także pracownikowi sezonowemu zatrudnionemu na okres dłuższy niż trzy miesiące. Okres zatrudnienia musi zostać udokumentowany stosownie do art. 4 ust. 3 lit. b).

Artykuł 7

1. Ważna karta pobytu nie może zostać pracownikowi cofnięta wyłącznie na podstawie faktu, że nie jest on już zatrudniony lub z powodu czasowej niezdolności do pracy na skutek choroby lub wypadku albo dlatego że pozostaje on bezrobotny nie z własnej woli, co zostanie należycie potwierdzone przez właściwe biuro pracy.

2. W przypadku gdy karta pobytu jest odnawiana po raz pierwszy, okres pobytu może być ograniczony, jednakże na okres krótszy niż na dwanaście miesięcy, jeżeli pracownik pozostaje bezrobotny nie z własnej woli w Państwie Członkowskim przez okres dłuższy niż dwanaście kolejnych miesięcy.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie, nie wydając kart pobytu, uznają prawo do pobytu na ich terytorium:

- a) pracownika wykonującego pracę najemną, jeżeli działalność nie jest planowana na dłużej niż trzy miesiące. Dokument, na podstawie którego osoba taka wjechała na terytorium Państwa Członkowskiego, oraz oświadczenie pracodawcy w sprawie planowanego okresu zatrudnienia uznawane będą za wystarczające do legalnego pobytu; oświadczenie pracodawcy nie będzie jednakże wymagane w przypadku pracowników objętych przepisami dyrektywy Rady z dnia 25 lutego 1964 r. ⁽¹⁾, dotyczącej realizacji swobody przedsiębiorczości i swobodnego świadczenia usług w odniesieniu do pośrednictwa handlowego, przemysłu i rzemiosła.
- b) pracownika, który mając miejsce pobytu na terytorium Państwa Członkowskiego, do którego z reguły powraca codziennie lub co najmniej raz w tygodniu, jest zatrudniony na terytorium innego Państwa Członkowskiego. Właściwy organ państwa, w którym jest on zatrudniony, może wydać takiemu pracownikowi specjalne zezwolenie, ważne przez pięć lat i automatycznie odnawialne;
- c) pracownika sezonowego, który posiada umowę o pracę poświadczoną przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, na którego terytorium przybył w celu wykonywania pracy.

2. We wszystkich przypadkach, o których mowa w ust. 1, właściwe organy przyjmującego Państwa Członkowskiego mogą zażądać, by pracownik meldował swoją obecność na jego terytorium.

⁽¹⁾ Dz.U. 56 z 4.4.1964, str. 869/64.

Artykuł 9

1. Karty pobytu przyznane obywatelom Państwa Członkowskiego EWG, o których mowa w niniejszej dyrektywie, będą wydawane i odnawiane bez żadnych opłat lub za opłatą nieprzewyższającą opłat i podatków pobieranych od własnych obywateli za wydawanie dowodów tożsamości.

2. Wiza, o której mowa w art. 3 ust. 2 i art. 8 ust. 1 lit. c), będzie wolna od opłat.

3. Państwa Członkowskie podejmą niezbędne kroki w celu uproszczenia, na ile to możliwe, formalności i procedur otrzymywania dokumentów, wymienionych w ust. 1.

Artykuł 10

Państwa Członkowskie nie będą odstępować od przepisów niniejszej dyrektywy z wyjątkiem względów porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego.

Artykuł 11

1. Niniejsza dyrektywa nie narusza postanowień Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, odnoszących się do pracowników o uznanych kwalifikacjach w dziedzinie górnictwa i produkcji stali, ani postanowień Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, dotyczących prawa zatrudniania osób wykwalifikowanych w dziedzinie energii jądrowej, ani jakichkolwiek środków służących realizacji tych Traktatów.

2. Niemniej jednak niniejsza dyrektywa będzie miała zastosowanie do kategorii pracowników, o których mowa w ust. 1, oraz do członków ich rodzin w takim zakresie, w jakim ich sytuacja prawna nie będzie regulowana przez wyżej wymienione Traktaty lub środki.

Artykuł 12

1. Państwa Członkowskie w ciągu dziewięciu miesięcy od ogłoszenia niniejszej dyrektywy wprowadzą konieczne środki w celu wprowadzenia w życie jej przepisów i powiadomią o nich niezwłocznie Komisję.

2. Państwa Członkowskie notyfikują Komisji zmiany dokonane w przepisach prawnych i administracyjnych w celu uproszczenia formalności i procedur związanych z wydawaniem takich dokumentów, które są nadal konieczne do wjazdu, wyjazdu i pobytu pracowników i członków ich rodzin.

Artykuł 13

1. Dyrektywa Rady z dnia 25 marca 1964 r. ⁽¹⁾, dotycząca zniesienia ograniczeń w przepływie i pobycie pracowników i ich rodzin wewnątrz Wspólnoty, pozostanie w mocy do momentu wykonania niniejszej dyrektywy przez Państwa Członkowskie.

2. Karty pobytu, wydane na mocy dyrektywy, o której mowa w ust. 1, pozostaną ważne do końca okresu, na jaki zostały wystawione.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 15 października 1968 r.

W imieniu Rady

G. SEDATI

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. 62 z 17.4.1964, str. 981/64.

ZAŁĄCZNIK

Tekst oświadczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 2.

„Niniejsza karta wydawana jest na mocy rozporządzenia Rady Wspólnot Europejskich (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. oraz na mocy środków podjętych w celu realizacji dyrektywy Rady z dnia 15 października 1968 r.

Zgodnie z przepisami wyżej wymienionego rozporządzenia posiadacz takiej karty ma prawo do podjęcia i wykonywania pracy na terytorium ⁽¹⁾, na takich samych warunkach jak pracownicy z ⁽¹⁾.”

⁽¹⁾ Belgii, Niemiec, Francji, Włoch, Luksemburga, Niderlandów, stosownie do kraju wydającego kartę.
